

Saaks ko - ju hing! Ma ih-kan I - sa kot - ta ja I - sa rin - na -

le, siit tü - li - rik - kast il-mast ä - ra tõt - ta ja jõu - da ra-hus

se, ja jõu - da ra-hus - se. Mul o - li tu - hat soo - vi min-nes

tee - le, üks-ai-nus neist on nüüd veel jää-nud meel-de, ehk lai - e-

maks küll läi-nud sil-ma - ring: saaks ko-ju hing, saaks ko-ju hing!

2. Saaks koju hing!

Ma näen ju õndsas aimus
 uut, kaunist isamaad
 ja tunnen õnnist pärisosa vaimus.
 Siin pole pärismaad, siin pole pärismaad.
 Ju kevad läind ja pääsukese tiivad
 siit mäest ja orust üle - koju viivad,
 ei pea teda võrk, ei püünisling:
 saaks koju hing, saaks koju hing!